

vilde have ikke ringe Betydning for Forbedring af Stillingen paa dette Omraade, om Folk med det ærede Medlem Hr. Simonsens Indflydelse vilde fremhæve, hvad det er for hemmende Indflydelser, vi staar overfor. Maa jeg erindre det ærede Medlem om, i hvilken Grad Bygningshaandværkernes Tal i de senere Aar er gaaet ned. Meget faa Lærlinge gaar ind i dette Fag, og det siges — jeg har ingen Midler til at trænge ind i de faglige Hemmeligheder paa dette Omraade —, men det siges, at der i hvert Tilfælde ikke fra de Kredse, som er knyttet til Byggeerhvervet, udfoldes nogen som helst Anstrengelse for at faa dette Tal forøget og derigennem skabe Mulighed for et øget Boligbyggeri. Det ærede Medlem skulde beskæftige sig med de Vanskeligheder for ikke at sige absolutte Hindringer, der gennem de senere Aar har bestaaet for, at Bygningshaandværkere udefra kan finde Beskæftigelse i denne af Bolignøden saa stærkt hærgede By. Det ærede Medlem skulde erindre forskellige dokumenterede Oplysninger, som er fremkommet med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder Bygningshaandværkere arbejder. Gennem Maaneder har nu Byggeriet trods alle Anstrengelser været standset som Følge af Vejrliget. Bygningshaandværkere i meget stort Tal har gaaet ledige, endog i saa stort Tal, at deres faglige Repræsentation har ment, at den Arbejdsløshed, som med Vejrliget var fulgt paa Bygeomraadet, havde ført ind i Tilstande, der maatte kunne betegnes som værende af ekstraordinær Karakter; endskønt Sæsonpræget ligger stærkt over flere af disse Fag, f. Eks. Murerfaget, har man dog ment sig berettiget til at andrage om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men søger man nu at raade Bod paa de mange ledige Timer, som man har maattet gennemleve i denne Vinter ved at aabne Adgang til en øget Arbejdstid pr. Dag paa Byggepladserne i den kommende Tid? Vil det ærede Medlem Hr. Simonsen kaste sig ind i Arbejdet derfor, giver det ærede Medlem et større positivt Bidrag til, at vi kan arbejde os ud af Boligvanskelighederne, end ved det Lovforslag, han her har forelagt, og ved den Tale, han har holdt i Tilknytning dertil.

Det er en Forandring paa disse og andre nær dertil knyttede Punkter, som i første Række tiltrænges, og som efter min Overbevisning vil være af den allerstørste Betydning for Overvindelse af de Vanskeligheder, som disse Lovforslag knytter sig

til. Der er i Virkeligheden ikke med Hensyn til Boliglovgivningen for Tiden nogen som helst akut Situation. Hvis ikke vi stod overfor Valg i den nærmeste Fremtid — paa et tidligere Tidspunkt af denne Samling var jo Valg i Maj Maaned stillet i Udsigt, nu er det fremskyndet en Maanedes Tid —, men stod vi ikke overfor denne Situation, ja, saa tvivler jeg rigtig nok ogsaa meget om, at vi vilde have set de Lovforslag, vi her har til Behandling.

Indtil 1. Maj i Aar gælder jo Huslejelovgivningen i de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsen har ønsket den opretholdt, saaledes at Nævnene bliver ved at bestaa indtil 1. Maj, i København indtil 1. Maj 1925, altsaa et godt Aar frem i Tiden; og derefter gælder i eet Aar de særlige Kontrolforanstaltninger, som gennemførtes ved den forrige Huslejelov. For Københavns Vedkommende er der altsaa Tid indtil 1. Maj 1926, og for andre Kommuners Vedkommende, i hvilke Huslejelovgivningen bestaar, er der Tid indtil 1. Maj 1925, saa der er slet ikke Nødvendighed for nu at skride til en forhastet Forhandling og Ilvedtagelse af et af de Lovforslag, som de ærede Medlemmer her har gjort sig til Talsmænd for, for Socialdemokratiet det ærede Medlem Hr. Simonsen og for det radikale Venstre det ærede Medlem Hr. Niels Petersen.

I Henhold til den sidst vedtagne Lov skal der hvert Aar gøres Indberetning om Boligforholdene til Indenrigsministeriet. Der er i disse Dage udsendt Cirkulærer om Afgivelse af disse Indberetninger; det er § 38 i Loven af 18. Maj 1923, hvorefter der handles. Naar disse Indberetninger indgaar i en nær Fremtid, vil der paa Grundlag deraf i Sommerens Løb kunne fremskaffes en Redegørelse for Stillingen paa Boligomraadet, og først da vil paa rationel Maade Spørgsmaalet kunne tages op til Afgørelse, om der er Nødvendighed for Opretholdelse af Restriktioner i den kommende Tid, og i hvilke Dele af Landet Nødvendigheden maatte være til Stede. Skulde det vise sig nødvendigt at supplere den bestaaende Lovgivning med nye Bestemmelser eller ændre den i Tid, vil dette Spørgsmaal kunne tages op i betimelig Tid, naar den næste ordinære Rigsdag til Oktober indkaldes. Hvis Opgaven virkelig skal løses, og Muligheden deraf betragter jeg ikke som udelukket, maa det utvivlsomt søges løst ad andre Veje end dem, man hidtil har betraadt. Hvis Tilstanden skal endeligt forbedres, er det ganske utvivlsomt nødvendigt, at en Restriktionslovgivning